

en Gang imellem og derigennem modtog et Indtryk, som vistnok virker i højeste Grad forældende og velgørende paa deres Sind, skulde det ærede Medlem ikke misunde dem den Glæde, og det skulde gøre mig meget ondt, om disse Forestillinger skulde ophøre. Men jeg har af en Samtale med Teaterdirektøren og for Resten ogsaa flygtigt med den højtærede Undervisningsminister faaet det Indtryk, at disse Forestillinger vil blive opretholdt, og det har sin Betydning. For selv om der findes Arbejdere, hvis Vilkaar ikke er særlig fattige, er det dog af stor Værdi, at disse Folk kan faa Adgang til det kgl. Teater, fra hvilket de ellers er saa godt som udelukkede; og jeg kunde kun ønske, at Rammerne blev mere udvidet, hvis man skulde ønske, at andre skulde have den samme Glæde. Der findes jo flere end netop dem, der er organiserede i Arbejderpartiet, der kunde kræve Adgang til det kgl. Teater. Men saa vidt Teatret nu kan yde disse Indrømmelser, haaber jeg, det vil gøre det, og at i alt Fald det, som altsaa er indstiftet som en lille Institution: Arbejderforestillingerne, ikke maa blive strøget af Programmet.

Endelig vil jeg tillade mig en Henvendelse til den højtærede Trafikminister. Det hænder undertiden, at man faar Lejlighed til i sit stille Sind at klage over et eller andet, men man gaar ikke videre med det, fordi man kan være taalmodig nok anlagt til ikke at give sin Beklagelse Luft. Men naar jeg ser og hører andre klage sig under Forhold, hvor der egentlig ikke synes at være Grund dertil, kunde jeg finde Anledning til at gøre en Bemærkning i al Ærbødighed overfor den højtærede Trafikminister. Jeg sejlede for nogen Tid siden med Skibet „Ægir“ fra Kalundborg til Aarhus; jeg har ikke selv lidt noget ved den Sørejse, saa søstærk er jeg heldigvis, at den ikke generede mig; men naar man er om Bord paa en Skude af en saadan Art, at man maa flytte Jernvægte fra den ene Side til den anden for at afbalancere Skibet, og de ulykkelige Passagerer maa klumpe sig sammen, fordi de ikke kan faa Plads til at røre sig og ikke kan befinde sig blot nogenlunde vel i stærk Søgang, tror jeg ikke, man skænker den højtærede Minister og Rigsdagsmændene særlig venlige Tanker. Alt, hvad jeg hørte den Dag, gik ud paa, at det var en Skandale, at Rigsdagen bød rejsende saadanne Vilkaar. Der blev sagt, at Færgen „Nyborg“ havde Kedelrensning. Saa fattig er altsaa den danske Stat, at naar en

Færge har Kedelrensning, evner man ikke at opretholde Forbindelsen mellem Kalundborg og Aarhus paa en Maade, der er antagelig for det rejsende Publikum, og som forhindrer, at de lider alle disse Kvaler. Naar Staten har overtaget denne Rute, burde den være i Besiddelse af de Skibe og det Materiel, der hører til Rutens Betjening, saa at den ikke udsætter Publikum for at lide disse Kvaler. Dampskibet „Sverrig“ er et udmærket Skib, Færgen er ogsaa et udmærket Skib, men der mangler altsaa et Led, for at Forbindelsen kan svare til, hvad Staten bør byde Publikum. Jeg ser imidlertid til min Glæde, at der vil blive forelagt et Lovforslag ogsaa om denne Rutes Forbedring. Dette vil være en Tilfredsstillelse for alle dem, som haaber paa bedre Kaar i Fremtiden for denne Rute, men da vi er inde i Vinteren, som jo har mindre roligt Vejr end Sommeren, og hvor Udsigten til Kvaler paa Søen er større end om Sommeren, er det maaske ikke uberettiget at henstille til den højtærede Minister, at han, hvis der er nogen Mulighed derfor, skaffer bedre Vilkaar til Veje for det Tilfælde, at der er Kedelrensning. Den højtærede Minister vil i saa Fald gøre sig i høj Grad yndet hos det rejsende Publikum og ogsaa hos mig, som har været i det Tilfælde at kunne konstatere, at Ruten ikke er saa behagelig, som den kunde være.

Hermed skal jeg slutte, da jeg ikke har mere paa Hjerte.

Sandbæk: Det er to Bevillinger paa § 15, Ministeriet for offentlige Arbejder, som jeg har Lyst til at sige et Par Ord om. Bevillingerne er ikke smaa. Nr. 12 lyder saaledes: Til Bygning af tre Høfder ved Langerhuse i Harboøre Sogn samt Forlængelse af et Dige Syd for Vrist Jernbanestation som første Bidrag af en 2-aarig Bevilling paa 300,000 Kr. 100,000 Kr. Nr. 13 lyder saaledes: Til Opførelse af to Høfder ud for Bovbjerg som første Bidrag af en 2-aarig Bevilling paa i alt 280,000 Kr. 130,000 Kr. Det er, som sagt, ikke smaa Bevillinger, og jeg kunde efter først at have takket den ærede Minister, fordi han har optaget disse Bevillinger, som jeg anser for absolut nødvendige netop for Tiden, have Lyst til at knytte et Par Bemærkninger til dem. Høfderne ud for Ferring Sø, altsaa Høfde 1—11, er byggede for mange Aar siden og har holdt Kystlinien godt, men efterhaanden som Havet har ædt sig ind i Bovbjergs Lerbrink, har Høfde Nr. 1 stadig maattet forsynes med be-